

Η ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα διὰ τῆς διώρου στάσεως ἐργασίας τῆς 2ας Ἰουνίου ἐ.ε. πίστες ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἀποτελεῖ πλήρη καὶ τελείαν ἀπόδειξιν, ὅτι ταῦτα ἔχουσι καθολικὸν χαρακτήρα. Περὶ αὐτοῦ, ἡμεῖς πιστεύομεν, ὁ κ. Διοικητὴς οὐδεμίαν ποτὲ εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἐὰν δὲ πρὸς ἁρμόδιον στιγμήν ὁ ποσὶς ὁμοῦ ἐπὶ ἐδημιουργήθη τοιαύτη, εἰμεθα θεόβατοι, ὅτι εἰς τοῦτο θὰ συνετέλεσεν ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντός του, τὸ ὁποῖον ἐσπευσαν νὰ ἀπαρτίσουν οἱ εἰς ὅλους μας γνωστοὶ ἐκ τῆς μακροχρονίου... δράσεώς των, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως Τράπεζα καὶ Προσωπικὸν πολλὰ ἔπαθον. Καὶ λέγομεν ὅτι πρὸς στιγμήν θὰ ἀμφεβάλλεν ὁ κ. Διοικητὴς, διότι ἀσφαλῶς ἡ ἀμφιβολία αὐτὴ θὰ ἦρθη, θὰ πρέπη νὰ ἦρθη ἔπειτα ἀπὸ ὅσα οὗτος ἤκουσε καὶ ἀπὸ τὰ στόματα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συγκεντρώσεως τῶν Προϊσταμένων, ὅτι νῦν διεκλήρυσαν ὅτι τὰ ἡθικὰ αἰτήματα δὲν εἶναι δημοκρατικά, ἀλλὰ τῆς ἰδιοτροπίας καὶ αὐθαιρέτου θελήσεως τῶν συγκροτούντων τὴν σημερινὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ εἶναι ἀξίως ὁλοκληρὸν τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον τὸ ἐνστερνίζεται, διότι ἀποβλέπουν ταῦτα εἰς τὴν ἀναστήλωσιν καὶ εὐθυμερίαν τοῦ πολυπλάγκτου Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων. Δὲν εἶναι, εἶπον οἱ Προϊστάμενοι «λ ἐ γ ὁ μ ε ν α καὶ χαρακτηριζόμενα ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἡθικὰ αἰτήματα» ἀλλὰ εἶναι αὐτὰ ἡ θέλησις τοῦ Προσωπικοῦ. Θέλεις ὅμως ἡ ὁποία λαμβάνει πλέον τὴν μορφήν τῆς ἀξιώσεως ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν πρὸς μεγάλην βλάβην τοῦ Ἰδρύματος, δὲν βλέπει τὸ Προσωπικὸν ἱκανοποιουμένην.

Καὶ ἡ ἀναγκάσθη ὁ κ. Διοικητὴς καὶ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπάρξιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀνάγκης πρὸς ἐγκαθίδρυσιν ὁριστῶς τάξεως.

Καὶ ἡ ἀναγνώρισις αὐτὴ ἐγένετο διὰ πολλοστὴν φοράν. Διότι ὁ κ. Διοικητὴς, εὐθύς μόλις ἐπάτησε τὸ κατώφλιον τῆς Τραπέζης, ἐκναμεν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης αὐτῆς. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό. Ἐκναμεν ἀκόμα ἕνα συμβόλαιον μετὰ τὸ Προσωπικόν, ὅτι τὴν ἡθικὴν τάξιν, ἥλθε, διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ αὐτό, τοῦλάχιστον τρεῖς τῆς ἐβδομάδος, ἐπὶ Ἰσμήνον ἥδη

ἐπανελόμβανεν εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν κατὰ τὰς παρουσιάσεις τῆς.

Ἄλλ' αἱ ἐπανελιγμέναι αὐταὶ ἀναγνώρισεις καὶ τὰ συμβόλαια ἔμειναν μόνον εἰς τὸ στάδιον τῶν λόγων καὶ ἀπετέλεσαν μίαν φενακὴν διὰ τὸ ταλαίπωρον Ἰδρυμα. Ἰδέαν καὶ τὸ Προσωπικόν του, ἐξ οὗ καὶ βλέπομεν σήμερον εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τὰς παρανομίας συζυγίας.

Καὶ εἶναι παράνομοι συζυγίαι, διότι γνωρίζομεν τοὺς μεταξὺ των διαπληκτισμοὺς (εἶναι ὁ ἐλαφρότερος χαρακτηρισμός). Τοὺς βλέπομεν ὅμως σήμερον ὅλους αὐτοὺς συσπειρωμένους.

Ἐπανελιγμέναις λοιπὸν ἀναγνώρισις ἔκαμεν ὁ κ. Διοικητὴς περὶ τῆς ἀνάγκης πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ διαφύλαξιν ὑποσχέσεις ἔδωκεν ὅτι θὰ ἐπραγματοποιεῖ τὸν πόθον τοῦ Προσωπικοῦ. Ἄλλ' εἰς τὸ τέλος Εἰς τὸ τέλος ἔφθασε, Κύριοι Συνάδελφοι, νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ Σύλλογος, μετὰ τὸν ὁποῖον ἐν τοσούτῳ ἐπὶ Ἰσμήνον συνεζήτη καὶ εἰς τὸν ὁποῖον (ὅχι μόνον εἰς αὐτὸν) ἀφθόνους ἔδιδεν ὑποσχέσεις διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ζητήματος, ἔφθασε νὰ εἴπῃ, λέγομεν, ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ θέτῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης αἰτήματα ἀναγκάσειν αὐτῆς. Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Διοικητὴς, ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἀναρμοδιότητος δὲν γίνεται ποτὲ δεκτὸς, ὅταν, ὡς θὰ ἐνθυμηθῇ, ἔχουν προηγηθῇ αὐτοῦ συζητήσεις καὶ ὑποσχέσεις ἐπὶ ὁλοκληρὸν Ἰσμήνον. Καὶ ἔτι πλέον ὅταν ἐντὸς τοῦ Ἰσμήνου αὐτοῦ ἔλαβον χώραν τόσα καὶ τόσα γεγονότα, καθ' ὅσα οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ὄχι μόνον ἀμείνων ἐδέχοντο, ἀλλὰ καὶ προσεχάλουν ἐπὶ ἀναλόγων περιπτώσεων παρεμβάσιν τοῦ Συλλόγου. Διότι ἐνθυμηθῇ καλῶς τὸ Προσωπικόν, εἶναι τόσον νοπὰ ἄλλωστε τὰ γεγονότα, ὅτι ὅλοι τοὺς εἶχον κρεμασθῇ ἀπὸ τὸν λαμβὸν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, ἐκτείνοντες νὰ παρέμβῃ πρὸς σωτηρίαν των καὶ ἐκλαμβάνοντες τὰς ἐνεργείας τῆς Δ. Ε. ὡς ἐπρεπεν ὅμως, νὰ τοὺς διαφύγῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ πλάνη των, ὅτι ὅ,τι ἐπραττεν ὁ Σύλλογος τὸ ἐπραττε διὰ

τὸ καλὸν τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε εἰδικὸν θέμα, τεθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ ἡ ἀποφῆς αὐτῆς εἶναι ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τὸ Προσωπικόν καὶ ὅτι συνεπῶς, τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι δι' αὐτῶν εἰς τὰς Συνελεύσεις δὲν τὸ ἔχει ὁ Διοικητὴς, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Καὶ ὅχι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν μετὰ τὸν Σύλλογον γνώμην εἶχε καὶ ὁ κ. Διοικητὴς τοῦ ἐτέρου Ἰδρύματος, τοῦ ὁποῖου οἱ ὑποσώματα τοῦ Συλλόγου ἡ εὐθύνη, ὅτι χειρίζονται οὗτοι τὰς τύχας 5.000 οἰκογενειῶν, τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα φυσικὰ νὰ θυσιάσωμεν διὰ τὸ... κατῆρι τῶν ὀλίγων γνωστών.

Δὲν εὐσταθεῖ, λοιπὸν, ὁ περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ Συλλόγου ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Διοικητοῦ, τώρα δὲ μάλιστα προβαλλόμενος καταδεικνύει, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ κυττάξῃ κατὰμματα τὰ προβλήματα τὰ γεννηθέντα ἐκ τῆς διασταλέσεως τῆς ἐν αὐτῇ τάξεως, ἀλλὰ κλείει πρὸ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς της.

Τὸ προσωπικὸν ὅμως, δὲν δύναται νὰ βλέπῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀπαθείς. Ἐχει τὸ δικαίωμα, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ καμμίαν δύναμιν, ὅσον δὴποτε ὕψιλά καὶ ἄν ἴσταται, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸ προσωπικὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων του. Ἐχει ὑποχρέωσιν τὸ προσωπικὸν νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνδιαφέρον ὅσον τοῦλάχιστον καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης. Καὶ ἡ ἐπίδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντος στηρίζεται εἰς τὸ ἐπιχείρημα (αὐτὸ θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνωμεν πάντοτε), ὅτι τὸ προσωπικὸν εἶναι μόνην ἐν τῇ ἐννοίᾳ, δηλαδὴ ὅτι δὲν ἐρχεται καὶ παρεμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἐπιχείρημα, ὅτι τὸ προσωπικὸν εἶναι ὁ πρῶτος μέτοχος τῆς Τραπέζης, συγκεντροῦν ἕνα τεράστιον ἀριθμὸν μετοχῶν. Ὡς πρὸς τὰς μετοχὰς ταύτας, δημιουργεῖται ἕνα τεράστιον ἀπὸ ἀπόψεως τοῦλάχιστον τάξεως ζήτημα διὰ τὸν κ. Διοικητὴν, διότι κατὰ τὴν περυσινήν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, ὅτε ἐξελέγη Διοικητὴς τῆς, ἐψήφισαν οἱ ἐν αὐτῇ ἀντιπρόσωποι

τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία ἀπετέλεσε εἰδικὸν θέμα, τεθὲν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ ἡ ἀποφῆς αὐτῆς εἶναι ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τὸ Προσωπικόν καὶ ὅτι συνεπῶς, τὸ δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι δι' αὐτῶν εἰς τὰς Συνελεύσεις δὲν τὸ ἔχει ὁ Διοικητὴς, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Καὶ ὅχι μόνον αὐτό. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν μετὰ τὸν Σύλλογον γνώμην εἶχε καὶ ὁ κ. Διοικητὴς τοῦ ἐτέρου Ἰδρύματος, τοῦ ὁποῖου οἱ ὑποσώματα τοῦ Συλλόγου ἡ εὐθύνη, ὅτι χειρίζονται οὗτοι τὰς τύχας 5.000 οἰκογενειῶν, τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα φυσικὰ νὰ θυσιάσωμεν διὰ τὸ... κατῆρι τῶν ὀλίγων γνωστών.

Δὲν εὐσταθεῖ, λοιπὸν, ὁ περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ Συλλόγου ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Διοικητοῦ, τώρα δὲ μάλιστα προβαλλόμενος καταδεικνύει, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δὲν δύναται νὰ κυττάξῃ κατὰμματα τὰ προβλήματα τὰ γεννηθέντα ἐκ τῆς διασταλέσεως τῆς ἐν αὐτῇ τάξεως, ἀλλὰ κλείει πρὸ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς της.

Τὸ προσωπικὸν ὅμως, δὲν δύναται νὰ βλέπῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀπαθείς. Ἐχει τὸ δικαίωμα, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ καμμίαν δύναμιν, ὅσον δὴποτε ὕψιλά καὶ ἄν ἴσταται, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸ προσωπικὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων του. Ἐχει ὑποχρέωσιν τὸ προσωπικὸν νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνδιαφέρον ὅσον τοῦλάχιστον καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης. Καὶ ἡ ἐπίδειξις τοῦ ἐνδιαφέροντος στηρίζεται εἰς τὸ ἐπιχείρημα (αὐτὸ θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνωμεν πάντοτε), ὅτι τὸ προσωπικὸν εἶναι μόνην ἐν τῇ ἐννοίᾳ, δηλαδὴ ὅτι δὲν ἐρχεται καὶ παρεμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἐπιχείρημα, ὅτι τὸ προσωπικὸν εἶναι ὁ πρῶτος μέτοχος τῆς Τραπέζης, συγκεντροῦν ἕνα τεράστιον ἀριθμὸν μετοχῶν. Ὡς πρὸς τὰς μετοχὰς ταύτας, δημιουργεῖται ἕνα τεράστιον ἀπὸ ἀπόψεως τοῦλάχιστον τάξεως ζήτημα διὰ τὸν κ. Διοικητὴν, διότι κατὰ τὴν περυσινήν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης, ὅτε ἐξελέγη Διοικητὴς τῆς, ἐψήφισαν οἱ ἐν αὐτῇ ἀντιπρόσωποι

χοὺν συνήθως προτερήματα, ἀλλὰ ἔχουν κατὰ κανόνα τὴν ιδιότητα νὰ θέλουν νὰ κερδίζουν χρόνον.

Ἡ ιδιότης ὅμως αὕτη, ἐὰν δύναται ἐνδεχομένως νὰ ἐκδηλοῦται λυσιτελῶς εἰς ἄλλας σφαίρας, δὲν ἔχει θέσιν, προκειμένου περὶ Τραπέζης, ὅπου ἡ ἀπραγματοσία πάροδος τοῦ χρόνου γίνεται πρὸς ἐξέλιξιν κακῶν, διὰ τὰ ὁποῖα αὕτη ἐκτείνεται. Δὲν ἐπιχαίρομεν ὅμως ἡμεῖς δι' αὐτό.

Συνάδελφοι,

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μεγάλων κακῶν, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων μετὰ δέους ἀτενίζομεν τὸ μέλλον, τὸ Προσωπικὸν καὶ κοντὰ εἰς αὐτὸ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, μετὰ πλῆρη συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεων των, θὰ πρὸξωσι ἐν παντὶ τὸ καθήκον των.

Μετὰ θερμῶν συναδελφικῶν χειρετισμῶν.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἡ ἐκλεγείσα κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν κ. κ. Προϊσταμένων τῆς 4ης τρέχοντος μηνὸς ἀνακοινεῖ τὰ ἑξῆς:

Ἐπεσκέφθη τὸν κ. Διοικητὴν τὸ πρῶτον τὴν ἑκτὴν τρέχοντος μηνός. Κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ἡ Ἐπιτροπὴ ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ὅτι ἡ ὑπάρξις καὶ ἐπιβολὴ τῶν ὑγιῶν ἐκείνων ἀρχῶν μετὰ τὰς ἀποίας ἐπὶ εἰς καὶ πλέον αἰῶνα ἐμεγαλύνθησε τὸ Ἰδρυμα εἶναι καθολικὸν αἶτημα τοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἀποφυγὴν οἰσθητικῆς ἀναταραχῆς, χωρὶς εἰς τὴν οὐσίαν τὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία θὰ ὑποδείξῃ τὰ ληπτέα σχετικῶς μέτρα. Ὁ κ. Διοικητὴς ἤκουσε μετὰ προσοχῆς ἀλλ' ἐτόνισεν ὅτι ὑφίστανται σοβαρώτατα καὶ φλέγοντα ἄλλα ζητήματα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης, αἵτινα τὸν ἀπασχολοῦν καὶ νομίζει ὅτι ἡ ἀνακίνησις τοιοῦτου ζητήματος γενικάτως ἀλλὰς τε μορφῆς, θὰ ἐβάλλετο τὴν καταβαλλομένην παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης προσπάθειαν πρὸς εὐνοϊκὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐν λόγω σοβαρῶν ἐπιδικωσέων της.

Τελικῶς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ μελετῇ τὸ ζήτημα καὶ θὰ καλέσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν συνάδελφους ἵνα τῆς ἀνακοινῇ τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις της.

Σήμερον 19ην τρέχοντος ἡ Ἐπιτροπὴ κληθεῖσα ἐπεσκέφθη τὸν κ. Διοικητὴν ὁποῖος ἀνακοινῶσε τὰ ἑξῆς:

Ἐπανερχόμενος ἐπὶ τῆς γνώμης ἣν διετύπωσε κατὰ τὴν πρῶτην συνάντησιν ἐπανέλαβεν ὅτι τὸ θιγόμενον ζήτημα τὸν ἀπασχολεῖ σοβαρῶς ζητεῖ δὲ ἀπὸ τὸ προσωπικὸν ὅπως ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸν διότι κύριον μέλημά του εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ αἰτήματος τοῦ τοῦ τοῦ (Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΠΑΡΗΡ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΣΤΕΓΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Τὴν 17 'Ιουνίου ἐγένετο ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ συνδέσμου τῶν ἀστέγων. Κατ' αὐτὴν ὁ πρόεδρος κ. Σερ. Χριστοδουλάς ἐκθέτει πρὸς τοὺς συναδέλφους τὰ πεπραγμένα λέγων: ὅτι αἱ ἔκτακται οἰκονομικαὶ συνθήκαι αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος δὲν μᾶς ἔδωσαν τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς θὰ ἠθέλομεν νὰ φέρωμεν πρὸ ὑμῶν. Βεβαίως τὰ ἐπιτευχθέντα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἀπολύτως ἱκανοποιητικά, πλην ὅμως ἐγένετο μία ἐναρξίς τὴν στεγαστικῆς μας προσπάθειάς καὶ ἐλπίζομεν ὅτι βελτιουμένων τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ παρερχομένων τῶν σημερινῶν ἑκτάκτων χειρερῶν θὰ μᾶς δοθοῦν τὰ μέσα, ἵνα ἡ στέγασις λάβῃ ταχύτερον ρυθμὸν ἀπὸ τὸν σημερινόν.

Ἐν συνεχείᾳ λέγει: «Εὐχαριστοῦμεν τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία εἰς καθὲς ζήτημα διὰ τὸ ὅσον ἐζητήσαμεν τὴν ἐπικουρίαν της καὶ τὴν ἐνίσχυσιν της, προθύμως μᾶς τὴν παρέσχεν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν οἰκοπέδων Φιλοθέης, ὁ Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς Φιλοθέης, καθὼς σὰς εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5 ἀνακοινώσεων, μᾶς ἀπέστειλεν ἕνα ἔγγραφο διὰ τοῦ ὁποῖου μᾶς προτείνει μίαν λύσιν εἰς τὸ ζήτημα τὸ ὅσον βασανίζει τοὺς ἀστέγους συναδέλφους.

Ὁ Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς—λέγει ὁ κ. Χριστοδουλάς— θέτει εἰς τὴν διάθεσίν μας 134 οἰκόπεδα ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ σπῆται τὰ ὁποῖα θὰ κτισθοῦν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα εἰς καθὲς μετὰ τὰ ὑπόλοιπα σπῆται τῆς Φιλοθέης. Νομίζω, ὅτι ὁ ὅρος αὐτὸς εἶναι λογικὸς καὶ πρέπει νὰ τὸν δεχθῶμεν. Ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα δι' ἐργα καὶ κοινῆς ὠφελείας, καθὼς θὰ ἐνθυμεῖσθε, ἡμεῖς εἰχομεν προτείνει νὰ μᾶς δοθοῦν δωρεάν τὰ οἰκόπεδα, ἥδη ὁ Σ)μός ζητεῖ ὅπως τῷ καταβληθῇ τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων κοινῆς ὠφελείας. Ἐπ' αὐτοῦ δὲ θὰ ἠθέλαμεν τὴν γνώμην τῆς Συνελεύσεως. Τέλος ἡ Δ. Ε. εἰσηγείται νὰ ληφθῇ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀπόφασις νὰ ἐξετασθῇ εὐμενῶς ἡ πρότασις αὐτὴ τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ἡ μέλαινα νὰ ἐκλεγῇ Δ. Ἐπιτροπὴ νὰ διαχειρισθῇ μὲ τὸν ὅλον ζήτημα ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν Στεγασεως, ὥστε νὰ κατοχυρωθῇ ἡ παραχώρησις αὐτῆς τῶν οἰκοπέδων τῆς Φιλοθέης. Ἢ γνῶμὴ τῆς Δ. Ε. ἡ ὁποία ἐπὶ ἕνα χρόνον ἦδη ἀγωνίζεται μετὰ διαφορῶν διοικήσεων τοῦ Συ)σμοῦ Φιλοθέης διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν υπόθεσιν αὐτὴν εἶναι, ὅτι πρέπει νὰ δεχθῶμεν αὐτὴν τὴν λύσιν διότι τυχὸν ἀντιδικία μας μετὰ τὸν Συ)σμόν δὲν ξέρω ἂν εἶναι δυνατόν νὰ εὐδοκηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Καταλήγων τονίζει: Διευκρινισθὲν τὰ ζητήματα τῆς στεγασεως μὲ κάθε δραστηριότητα. Βέβαια καὶ ἡμεῖς δὲν ἐμμεθα ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον ἀλλὰ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς συνθήκας δὲν ἦτο δυνατόν νὰ κάμωμε τίποτε ἄλλο.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Εἰτα λαμβάνων τὸν λόγον ὁ κ. Τρανῶς λέγει ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου, οὐδὲν τὸ ἀξιοσημείωτον ἐπιτευχθῇ, πλην τῶν ὁσων ἀναφέρει ἡ Δ. Ε. περὶ τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι εἰχον ἀνάγκην νὰ συμπληρωσούν ἀνοικοδομηθεῖσαι δι' ἰδίων χρηματικῶν μέσων οἰκοδομῆς ἢ νὰ συμπληρωσούν τὰ ἴδια αὐτῶν χρηματικὰ μέσα πρὸς ἀγορὰν κατοικίας ἢ διὰ ἐπισκευὰς καὶ διαρρυθμίσεις ἰδιοκτητοῦ κατοικίας τῶν.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀνακοίνωσιν εἰς τοὺς συναδέλφους τούτους ἐχορηγήθησαν δάνεια μέχρι δρχ. 25.000.000 ὑποτίθεται δὲ ὅτι διὰ τῶν δανείων τούτων ἡ κατηγορία αὐτῆς τῶν συναδέλφων ἱκανοποιήθη καὶ ἂν ἀπομένουν καὶ ἄλλοι ἀκόμη, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔλαβον παρόμοια δάνεια θὰ ἱκανοποιηθοῦν καὶ αὐτοί, ἀφοῦ τὸ ληφθὲν μέτρον ἔχει γενικὴν χαρακτῆρα, ἄνευ διακρίσεων.

Ἐάν, διὰ τοῦ μέτρου τούτου, ἱκανοποιῶνται πράγματι αἱ ἀνάγκαι τῶν συ-

ναδέλφων τῆς προαναφερθείσης κατηγορίας, πρέπει, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ ἐπιτευχθὲν, ὡς πρὸς τὴν κατηγορίαν ταύτην, ἀποτέλεσμα νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητικόν.

Συνεχίζων τονίζει: Προηγουμένως, κ. Συναδέλφω, ἐτόνισα, ὅτι ἐκτὸς τοῦ εὐνοϊκοῦ ἀποτελέσματος, περὶ τοῦ ὁποῖου σὰς ἀπασχόλησα καὶ τὸ ὅσον ἀφορᾷ ὠρισμένην κατηγορίαν συναδέλφων, οὐδὲν εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀστέγους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ οἱ περισσότεροι καὶ ἔχουν μεγαλύτεραν ἀνάγκην.

Βεβαίως ἐμεσολάβησαν δυσκολίες, οἱ ὁποῖες, ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν, ὀφείλονται εἰς στενότητα διαθέσιμων, τὴν ὁποῖαν ἀντιμετωπίζει ἡ Τράπεζα καὶ οἱ ὁποῖες ἦτο φυσικὸν νὰ περιορίσουν τὰς δυνατότητας αὐτῆς, ὅπως δυνηθῇ νὰ διαθέσῃ τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια, πρὸς τμηματικὴν, ὡς ἀνεμείνανε ὅλοι, ἱκανοποίησιν τῶν ἀστέγων συναδέλφων, κατὰ τρόπον ὥστε ἐτησίως νὰ ἱκανοποιῇται ἕνας ἀξιόλογος ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν.

Ἡ στενότης αὐτῆς διαθέσιμων, κ. Συναδέλφω, ὑπῆρξε πάντοτε κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον καὶ ἐπεδεινώθη, ὡς ὅλοι γνωρίζομεν, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔξαμηνον, ἀλλὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔξαμηνον ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν εἶχε τόσο ἐπιδεινωθῇ καὶ θὰ ἦδύνατο ἡ Δ. Ε. διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν καὶ διὰ καταλλήλων χειρισμῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα ἀξιόλογον ποσὸν κεφαλαίων, ὅπως ἔγινε καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπου πολλοὶ συναδέλφω ἐπωφελέθησαν καὶ ἀπέκτησαν στέγην.

Τὸ ὅτι δὲν ἐπετεύχθη καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ἀποδίδω εἰς οὐκ καλὸν χειρισμὸν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν χειρισθέντων τοῦτο μελῶν τῆς Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου ἀστέγων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου δὲν περιέλαβε τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως μεταξὺ τῶν αἰτημάτων τῆς τελευταίας ἀπεργίας. Ἐάν, λέγει ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου εἶχε θέσει ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως, ὁμοῦ μὲ τὸ μισθολογικὸν κατὰ τὴν ἀπεργίαν, ἡ ὁποία ἔγινε διὰ τὸ μισθολογικόν, ἀσφαλὲς θὰ εἶχεν ἀπὸ τότε ἐπιτύχει εὐνοϊκὸν ἀποτέλεσμα, ὅπως ἐπέτυχε καὶ διὰ τὸ μισθολογικόν.

Δὲν μνησικακῶ, λέγει, κατὰ τῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. τῶν ἀστέγων κ. Συναδέλφω, καὶ πολὺν περισσότερον δὲν μνησικακῶ κατὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὁ ὁποῖος καὶ ἱκανότητας ἔχει καὶ ἐπαξίως ἔλαβε τὴν θέσιν, ἡ ὁποία τοῦ προσεφέρθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ, ἐμφοροῦμένους ἀπὸ τὰς καλὰς ἐκείνας ἀρχὰς τὸς ὁποῖας ὅλοι μᾶς ἐδιδάχθημεν ἐντὸς τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας, ὁφείλω νὰ τονίσω ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ νὰ συνυπαρξῇ ἡ ἰδιότης τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Συναδέλφων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ οἰκόπεδα τῆς Φιλοθέης, παρατηρεῖ ὅτι πράγματι οἱ συναδέλφω τῆς Φιλοθέης δὲν ἐμφοροῦνται, ἀτυχῶς, ἀπὸ τὰ αἰσθήματα ἐκείνα μὲ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ἐμφοροῦνται ἔναντι τῶν ἀστέγων συναδέλφων, ἀλλὰ, κατοχυρωμένοι νομιμῶς ὡς πρὸς τὴν κυριότητα τῶν ἀδικηθέντων οἰκοπέδων, δὲν φαίνονται διατεθειμένοι νὰ συνεισφέρουν ταῦτα, μολονότι εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ οἰκόπεδα ταῦτα ἠγοράσθησαν διὰ χρημάτων τῆς Τραπεζῆς, ὅπως, ἀποτελέσουν βάσιν στεγασεως τῶν ἀστέγων συναδέλφων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Δ. Ε. ἐπαναλαμβάνω, δὲν ἐνδιεφέρεται σοβαρῶς, ἀφοῦ ἡ ἰδία ὁμολογεῖ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εὐρίσκεται ἐκεῖ ποὺ εὐρίσκετο τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1951, φαίνεται, δὲ ὅτι ἐκτοτε οὐδεμία σοβαρὰ προσπάθεια κατεβλήθη, ἐνῶ ὑπῆρχε τὸ ὅτι ὑποχρεωθοῦν οἱ ἀστέγω Φιλοθέης, ὅπως ἐκπληρώσουν τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν λοιπῶν ἀστέγων συναδέλφων, οἱ ὁποῖες, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν πρέπει νὰ περιορίζονται μόνον εἰς 120 οἰκόπεδα, ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀδικηθέντων οἰκοπέδων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταβολῆς μικροῦ τιμῆματος, ὡς ἔγινε καὶ προπολεμικῶς.

δι' ὅσους ἐγκατεστάθησαν εἰς Φιλοθέην.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΗ

Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου κ. Γ. ΚΩΣΤΗΣ, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Συναδέλφω, ἡ Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων, καθ' ὅσον τὸν χρόνον τῆς θητείας της, κατέβαλε μίαν ἐξαιρετικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν εἰς τοὺς ὁποῖους ἀποβλέπει ὁ Σύνδεσμος, ἐπιδείξασα μίαν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα τὴν ὁποῖαν παρηκολούθησα ἐκ τοῦ σῦννεγγυς. Πρῶτον ἔκαμε ὅλα τὰ τυπικὰ ὅπως π.χ. συγκέντρωσις στοιχείων, κανονισμὸς κλπ. καὶ ἐν γένει ἔβαλε τὰ πράγματα σὲ ἕνα αὐλάκι. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, εἶναι τὰ χρηματικὰ μέσα καὶ τὰ οἰκόπεδα. Πρὸς τὴν διπλὴν αὐτὴν κατεῦθυσιν ἡ Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου κατέβαλε τὰς προσπάθειάς της, καὶ οὕτω ὁρῶμεν μίαν σημαντικὴν ἔκτασιν εἰς Φιλοθέην τὴν ὁποῖαν ἔφερε μὲσα εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀστέγων. Τὰ οἰκόπεδα αὐτὰ ἐφέροντο κατὰ κυριότητα τοῦ Συ)σμοῦ τῶν συναδέλφων τῆς Φιλοθέης. Ἐπομένως καὶ ἂν ποτὲ κατεφεύγαμεν εἰς τὰ δικαστήρια δὲν γνωρίζω ἂν θὰ τὰ ἐκερδίσαμεν αὐτὰ τὰ οἰκόπεδα.

Τὰ χρηματικὰ μέσα—συνεχίζει ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου—προσπαθῆσαμε νὰ τὰ ῥοῦμε. Δυστυχῶς συννητήσαμε μίαν ἀρνησιν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐπέδειξε τὴν στάσιν τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξαν οἱ ἀστέγω τῆς Φιλοθέης καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἀξίως συγκατηγορηθῆσαν. Ἐδῶ ἀποδεικνύεται, μὴ μόνον ὁ φτωχὸς ἀστέγος τοῦ φτωχοῦ τὸν πόνο. Ἐν τέλει ἡ Διοίκησις, μετὰ πολλὰ τὰ ὁποῖα ἐλέχθησαν, ἐγράφησαν καὶ ἐπαράχθησαν, ἐδῆρξεν νὰ καταβάλῃ 1.000.000.000 πρὸς ἑναρξιν τῆς στεγασεως. Αὐτὸ εἶναι μὴδὲν καὶ ἂς μὴ αὐταπατώμεθα.

Κύριοι Συναδέλφω, Ὁ συνάδελφος κ. Τρανῶς εἶπεν ὅτι τὸ ζήτημα τὸ στεγαστικὸν ἔπρεπε νὰ τὸ ζήτημα τὸ στεγαστικὸν ἔπρεπε νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὸν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου διὰ νὰ τὸ ἐπαύχῃ. Ὁ κύριος συνάδελφος φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει ἀναμνησθῇ εἰς τὰ συλλογικά. Τὸ μισθολογικὸν πρόβλημα ἐλύθη κατόπιν κοινοῦ ἀγῶνος τῶν Συλλόγων τῶν τριῶν Τραπεζῶν. Δὲν μπορούσαμε νὰ συμπεριλάβωμε καὶ τὴν στεγασιν, διότι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἶχε προχωρήσει εἰς αὐτὴν.

Ἐν τῇ προβολῇ τῆς ἀξιώσεως, ὁ Σύλλογος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ προβάλῃ ὑπερμέτρους ἀξιώσεις. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κώστης λέγει, ὅτι ὁ κ. Τρανῶς εἶπεν ὅτι ἀνεδαφικὴ ὑπῆρξεν ἡ τοποθέτησις τοῦ αἰτήματος τῆς στεγασεως ὁμοῦ μὲ τὰ ἄλλα ζητήματα τὰ τεθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν. Ἀνεδαφικὴ τοποθέτησις τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἦτο ἂν ἔθετα τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον μαζί μὲ τὸ μισθολογικὸν καὶ τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως, διότι δὲν μπορούσαμε κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον νὰ θυγῶμε μετὰ δύο αἰτήματα, ἥτοι ψομὶ καὶ σπῆτι, καὶ νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μολονότι εἶχε λυθῇ τὸ μισθολογικόν. Τώρα ἐφ' ὅσον ἐρρυθμίσθη κατὰ τὸ μισθολογικόν μας ζήτημα, ἐρχόμεθα ἐπὶ τοῦ στεγαστικοῦ. Ἐπίσης ὁ κ. Τρανῶς εἶπεν ὅτι ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἐπαλύσεως αἰτημάτων ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ πείθῃ. Ἡ πείσις ἐκδηλοῦται ἐν κατακλείδι δι' ἀπεργίας. Πρέπει νὰ ξέρετε κ. Συναδέλφω—λέγει ὁ κ. Κώστης—ὅτι τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν τὴν ἔκαμε τὸ Προσωπικὸν δι' ἠθικὰ αἰτήματα καὶ εἰς πρὸς τιμὴν αὐτῶν τῶν συναδέλφων. Ὁ Δημοσθένης λέγει: «Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν φῆσαι ἂν τις εἶναι ράδιον καὶ τοῦ παντός», ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ εἰπῇ κανεὶς τί πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ εἶναι δύσκολον. Καὶ ὁ κ. Τρανῶς ἐπέτιμσε τὴν Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου, ἀλλὰ δὲν εἶπε καὶ δὲν ἠμπούρεσε νὰ πῇ τίποτε περὶ τοῦ προακτέου. Ἐπίσης ὁ κ. Τρανῶς ἔψεξε τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων, διότι ἐδέχθη τὴν θέσιν τοῦ Προϊσταμένου Ὑπηρεσίας.

Αὐτὸ—συνεχίζει ὁ κ. Κώστης—εἶναι

μία κατάκτησις τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων, διὰ τῆς τοποθετήσεως εἰς τὴν καιρίαν ἐκείνην θέσιν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θὰ περνοῦν τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, ἄλλως τε, λέγει ὁ κ. Κώστης, δὲν βλέπω τίποτε τὸ ἀσυμβίβαστον τὸ ὁποῖον νὰ ὑπῆρχεν ἂν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ Συλλόγου διότι, ὁ Σύλλογος ἀσκεῖ μίαν τρόπον τινὰ ἐξουσίαν. Ἐνῶ εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν προκειμένην τοῦ Συνδέσμου ὁ Πρόεδρος τῶν Ἀστέγων δὲν ἔχει καμμίαν ἀπολύτως ἐξουσίαν, ἀλλὰ συγκεντρώνει ἀπλῶς πληροφορίας καὶ τοποθετεῖ τὰ ζητήματα τῆς στεγασεως, δὲν μπορεῖ ὡς γνωστὸν νὰ ἀσκήσῃ καμμίαν πίεσιν. Ἡ τοποθέτησις τοῦ προϋσταμένου αὐτοῦ δὲν ἦτο νὰ τὸν πᾶρῃ τὸν κ. Χριστοδουλάδην ὁ κ. Κωστόπουλος, ἀλλὰ ἦτο κατάκτησις τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐπεδίωξεν ὁ Σύλλογος, διὰ νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ Προσωπικόν, ὅπως χρήσιμος ἀτέθη ὅλη ἡ πολιτεία του, διὰ τὴν ὁποῖαν τὸν συγχάρω. Αἱ ἀρνήσεις του νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν ἦσαν ἐπανεπιβεβαιωμένη ἀλλὰ δὲν ἦδύνατο καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνῃ, διότι ἄλλως θὰ ἔχανε τὸ προσωπικὸν τὰς ὑπηρεσίας ἐνὸς ἀρίστου καὶ σεμνοῦ συναδέλφου.

Ἐπίσης—συνεχίζει ὁ κ. Κώστης—ὁ συνάδελφος κ. Τρανῶς εἶπεν, ὅτι πρέπει νὰ πάρωμε τὰ λεπτὰ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας. Αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου σωστὸ. Τὰ λεπτὰ πρέπει νὰ τὰ πάρωμε ἀπὸ τὴν Τσάπεζαν. Τὰ λεπτὰ τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας χρειάζονται γιὰ ἄλλους σκοπούς. Ἀλλωστε, νὰ μὴ μᾶς διαφεύγῃ ὅτι ὁ λ)σμός τοῦ Ταμεῖου Αὐτασφαλείας εἶναι λ)σμός ὁ ὁποῖος ἔχει ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ μένει ἕνα περίσσευμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπενδύεται διὰ νὰ προληφθοῦν ζημίαι ἐκ νομισματικῆς διαταράξεως.

Ο κ. ΚΟΥΤΣΟΒΙΤΗΣ

Εἶναι, λέγει, εὐτύχημα, ποὺ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Χριστοδουλάς ἐδέχθη νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Προϊσταμένου καὶ τοῦτο, διότι ὡς χαρακτῆρ ὁ ἐξαιρετός καὶ ὁ ἀδέκατος αὐτὸς αὐτὸς ἄνθρωπος, εἶναι εἰς θέσιν νὰ θέσῃ ὅλα τὰ πράγματα εἰς τὴν τάξιν των. Φρονῶ ὅτι καλῶς ἐδέχθη τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὸν συγχάρωμεν καὶ πρέπει νὰ ἐπιμεινωμεν νὰ ἐπαναελεγῇ πάλιν. Πρὸς ἑδρὸς τῶν Ἀστέγων, διότι εἶναι δραστήριος καὶ ἐξαιρετικῶς ἄνθρωπος.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ νὰ πάρουν οἱ ἄστέγοι τμήμα τῆς Αὐτασφαλείας των, φρονῶ ὅτι αὐτὸ εἶναι δυνατόν, διότι τὸ Ταμεῖον Αὐτασφαλείας δὲν ἔχει νὰ βλαφθῇ, διότι εἶναι λεπτὰ τὰ ὁποῖα δ' αἰοῦνται καὶ δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ τὸ νὰ μὴ τὰ πάρωμε. Αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ τὸ θέσωμε ὑπ' ὄψει τῆς συνελεύσεως ἂν πρὸς νὰ πάρωμε ἕνα ποσοστὸν αὐτασφαλείας γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ χρίσωμε καὶ ἐμεῖς οἱ ἄστέγοι ἕνα σπῆτι καὶ οὕτω νὰ ἐξασφαλίσουμε τὴν οἰκογενεὶάν μας.

Ο κ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ἐκφράζει καὶ οὗτος τὰ συγκατηγῆριά του πρὸς τὴν Δ. Ε. τῶν Ἀστέγων διότι αὐτὴ ἐξετέλεσε πλήρως τὸ καθήκον της καὶ διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐλύθη τὸ ζήτημα τῆς Φιλοθέης, ἡ λύσις τοῦ ὁποῖου ὀφείλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συ)σμοῦ καὶ τὸν Γραμματεῖα αὐτοῦ.

Ο κ. ΜΙΛΙΔΑΚΗΣ

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν διάταξιν τοῦ κανονισμοῦ καθ' ἣν παρέχεται ἀπὸλυτὸς προτίμησις ὑπὲρ τῶν τοποθετηθέντων καὶ ἐγκατασταθέντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας συναδέλφων, λέγει ὅτι ἂν καὶ εὐφραίνει τὴν δοθεῖσαν ἐξήγησιν στηριζομένη ἐν μέρει ἐπὶ λογικῆς βάσεως, ἐν τούτοις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ πῶς εἶναι δυνατόν ἀστέγω ἐγκατασταθέντες ἐνταῦθα μετὰ τὴν 30-6-49 καὶ ὑπηρετήσαντες συνεχῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν μακρότερον χρόνον τῶν ἄλλων καὶ εὐρισκόμενοι σήμερον ἐδῶ πληρώνοντες ἐλεύθερα καταθλιπτικὰ ἐνοίκια, νὰ τεθοῦν εἰς ἥσσαν μοῖραν, ἂν μὴ εἰς τὸ περιθώριον, ἄλλων συνα-

δέλφων οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον παρέμενον μονίμως εἰς τὴν πρωτεύουσαν γενόμενοι τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, εἴτε παρέμεινον εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ βραχυτέρον τὸν ἐκ τῆς ἀδίκου διατάξεως ταύτης τοῦ Κανονισμοῦ παραγκωνιζομένων Συναδέλφων χρόνον.

Ο κ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

Τονίζει ὅτι τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως εἶναι ζήτημα ὑψίστης σημασίας καὶ εἶναι ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου τῶν διὰ τοὺς συναδέλφους ὅσον καὶ διὰ τὰ παῖδια αὐτῶν καὶ ἐγκαλεῖται ἄς ὑποσχεθῇ αἱ ὁποῖαι εἶχον δοθῇ, δηλαδή περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς, καθὼς καὶ περὶ ἀσφαλίσεων τὰ ὁποῖα θὰ διοχετεύοντα ἂν εὐθείας εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἀστέγων. Ἐπίσης καὶ γιὰ 250 οἰκόπεδα ἐν Φιλοθέῃ. Δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθῇ πῶς ταῦτα κατήλθον εἰς 134.

Ο κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΑΣ

Τέλος ὁ κ. Χριστοδουλάς, ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἀναφερθέντας εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ Συνδέσμου λέγει:

Κύριοι Συναδέλφω, Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν παρηκολούθησατε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ὠρισμένους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι εἰς καθὲς γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου εἰς καθὲς γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου, νὰ θίγουν πάντοτε τὸ ζήτημα τῆς στεγασεως.

Οἱ σημερινοὶ ἐπικριταὶ μας, οὐδέποτε ἐνεφανίσθησαν εἰς οἰανδήποτε συνέλευσιν καὶ ὅλους ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἀνακηρύσσαμεν πάντοτε τὸ ζήτημα αὐτό, μᾶς ἐθεώρουν ὀνειροπόλους, διότι ἐπεδίωκαμε ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν γνώμην των τότε, ἦτο ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῇ. Διότι δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως ἢ πλήρως ἀδιαφορία των διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Μὲ εὐχαρίστησιν βλέπω, ἥδη ὅτε ἡ στεγασίς εἰσήλθε πλεόν εἰς τὸ στάδιον τῆς πραγματοποιήσεως της, τοὺς συναδέλφους αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔκτριαν ἀσφαλῶς εἰς τὸ παρελθόν διὰ τὰς προσπάθειάς μας, νὰ παρουσιάζωνται σήμερον οἱ κύριοι ἐπικριταὶ μας καὶ νὰ μᾶς ἀρνοῦνται καθὲς ὑπηρεσίαν. Τοῦτο ὀφθαλμοκίνητον ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτευχθῇ καὶ τὸ κατὰ αὐτὸ προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον των.

Τὸ νὰ μὴ τὸ παραδέχονται ἀποδεικνύει τὴν ποιότητα τῆς κριτικῆς των. Ὁ κ. Τρανῶς εἶπεν ὅτι εἰς τὴν λογοδοσίαν τῆς Δ. Ε. δὲν ἀναφέρει τί ἔκαμε διὰ τὰ μικροδάνεια. Διότι, διὰ τὸ ἄλλο ζήτημα τῆς στεγασεως οὐδὲν ἔκαμε καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ μᾶς ἐπαινεθῇ, τοῦλάχιστον διὰ τὰ μικροδάνεια ἐφ' ὅσον δὲν λέγομεν εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν μας ὅτι τὰ ἐπε

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

Είς άλλην στήλην δημοσιεύεται η έκδοθίσα ανακοίνωσις της 'Επιτροπής των προϊσταμένων η οποία κατὰ την διάρκειαν της απεργίας έπεσε κέφθ' τον κ. Διοικητήν και συνεζήτησεν μετ' αὐτοῦ σχετικῶς μετὰ τὰ αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐκ τῆς ανακοινώσεως αὐτῆς προκύπτουν τὰ ἑξῆς τρία συμπεράσματα: 1) ὅτι τὰ αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ, καὶ ἰδίως τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἡθικὴν τάξιν ἔχουσιν καθολικὸν χαρακτήρα, 2) ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Διοικητὴς τὴν ὑπαρξίν τοῦ γενικοῦ ζητήματος τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξυγιάνσεως, 3) ὅτι τὸ προσωπικὸν δὲν μένει ἱκανοποιημένον ἐξ ὧν τῶν μέχρι τοῦδε ληφθέντων, ἀν' ἐλήφθησαν, μέτρων τῆς Διοικήσεως καὶ 4) ἡ ἀνῆσυχία ἡ ὁποία συνέχει τὰ στελέχη τῆς Τραπεζῆς, διὰ τὴν μὴ πρόδον τῶν

μεγάλων ζητημάτων.

Σημειωτέον ὅτι ἡ 'Επιτροπὴ κατὰ τὴν δευτέραν ἐπαφὴν, ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ εἶχε ἰσημετίαι, ὅχι ἀπλῶς, τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ πάντα θὰ ἔβαινον καλῶς, πραγματοποιοῦμένων τῶν πόθων τοῦ Προσωπικοῦ. Ἀλλ' εἰς μάτην διότι ἡ συγκρατομένη καὶ τοῦ Συλλόγου παραχωρηθεῖσα 10ήμερος προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας, ὡς εἶχεν εἶπει ὁ κ. Διοικητὴς, θὰ ἐδίδοτο λύσεις παρεμφερῆς πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἐζητεῖ τὸ προσωπικόν, παρήλθε καὶ αὕτη ἀπρακτος, ὅπως ἀπρακτος παρήλθε ὅλον τὸ 15μηνον. Ἀποδεικνύεται οὕτως ἀσάξ' ἔτι ὅτι μεγάλη σημασία δίδεται εἰς τὸν παράγοντα... χρόνον.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀποτελεῖ πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τῆς στάσεως τοῦ Συλλόγου.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν ἔφορον τοῦ Ἰνστιτούτου Φυσικῆς Ἀγωγῆς τῆς Τροπέρας μας κ. Λεωνίδαν Καλογερόπουλον ἀποτελεῖ πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τῶν πολλῶν ἀντιλήψεων τῶν ὁποίων αὐτοῦ προσέφερα καὶ ἐξακολούθει νὰ προσφέρει πρὸς τοὺς ἐνδόξους τραυματίας καὶ ἠρωικοὺς ἀντιπλοῦς τῶν πολέμων ἀπὸ τοῦ 1940 καὶ μέχρι σήμερον, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι προσφεύγουν εἰς τὸ ἄστυον αὐτοῦ ἰδρυμα ἀναζητοῦντες τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κλονισθείσης ὑγείας τῶν. Ὁ ἐκλεκτὸς συνάδελφος ἔχει τιμηθῇ καὶ κατὰ τὸ 1946 διὰ τοῦ μεταλλοῦ ἐξαιρέτων πράξεων ὡς καὶ κατὰ τὸ 1950 διὰ τοῦ αὐτοῦ παρασκήμου.

Ὅσον καὶ ἂν ἀποτελεῖ προσωπικὴν ἀνακοίνωσιν ἡ τιμητικὴ αὕτη διάκρισις τοῦ ἀκαμάτου αὐτοῦ συνάδελφον, ἀντανάξ' ἐπίσης καὶ εἰς ἡμᾶς δι' ὃ καὶ ἐμνηνεύοντες τὰ αἰσθήματα ὁλοκληροῦ τοῦ προσωπικοῦ, ἀπευθύνομεν πρὸς αὐτὸν τὰ θερμὰ μας συγχαρητήρια.

ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

προσωπικοῦ τοῦ ὁποίου εἰναι καὶ ἡ ἰδικία τοῦ ἐπιθυμίας, δὲν δύναται ὁμῶς νὰ δεσμευθῇ διὰ προθεσμίας.

Πάντως, ἐδήλωσεν, κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν εἰς ἣν ἔταξε προθεσμίας μέχρι τῆς βουλῆς τοῦ τρέχοντος μηνὸς ἡ τὸ βραδύτερον διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν μελέτην παρεμφερῶν θεμάτων, ἅτινα χωρὶς νὰ καλύπτουν τὸ ἐπίμαχον ζήτημα, ἐν τούτοις εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ, πρὸς ἑσέως δὲ ὅτι μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πορίσματος τῆς 'Επιτροπῆς ταύτης θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν περαιτέρω μελέτην τοῦ ὅλου θέματος.

Εἰς ἀπάντησιν ἡ 'Επιτροπὴ μᾶς ἐτόνισεν ὅτι νομίζει ὅτι τὸ ληφθὲν μέτρον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς λύσις ἱκανοποιούσα τὸ προσωπικὸν καὶ ὅτι ἂν ὁ κ. Διοικητὴς χωρήσῃ εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων διὰ τὴν ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Τραπεζα οὐδεμίαν θὰ ὑποστῇ ζημίαν, ἀλλ' ἀντιθέτως ὠφέλειαν τὸ προσωπικόν δὲ τῆς Τραπεζῆς θὰ χειροκροτήσῃ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλοὺ ἀνὰ μένει.

Τέλος ἡ 'Επιτροπὴ ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῆς εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων, ἔστω καὶ εἰς τὴν συσταθείσαν ὡς ἂν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ κ. Διοικητὴς εἰς ἀπάντησιν μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὰς ἀποφάσεις του.

Κατόπιν τοῦ ἀνωτέρω ἡ 'Επιτροπὴ θεωρεῖ τερατισθεῖσαν τὴν ἀποστολὴν τῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1952

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ω. ΜΠΟΝΑΤΣΟΣ, ΑΘΑΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΖΩΡ-ΤΖΩΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΠΙΤΣΙ-ΚΩΚΟΣ, Ε. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΑΣ.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΟΥ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν λόγον τοῦ συνάδελφου κ. Θεοδωρίδου πρὸς τὴν συνέλευσιν τοῦ Ταμείου Ὑγείας, ὁ ὁποῖος εἶχε παραλειφθῇ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» λόγῳ ἐλλείψεως χώρου. Ὁ λόγος τοῦ κ. Θεοδωρίδου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριοι Συνάδελφοι, ὅταν μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀπασχολήσω δι' ὀλίγον ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν πεπραγμένων τῆς ὑπὸ κρίσιν Δ. Ε.

Πρῶτον ἔχομεν τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Τραπεζῆς, βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα, ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην παρ' αὐτῆς τὸν δαπανῶν μισθοδοσίας τοῦ λογιστικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ., πράγματα ποὺ ὑπεσχέθη εἰς τὸ πρόγραμμά τῆς ἡ Δ. Ε. Ἐμειναν ἀπραγματοποιήτα μέχρι σήμερον, ἴσως διότι οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι, λόγῳ τῶν ἐκτάκτως δυσχερῶν οικονομικῶν συνθηκῶν, ὅφ' ὅς διατελοῦμεν. Ὅτι ἔπρεπε ὅμως νὰ καταβληθῇ μείζων καὶ πλέον ἐπίμονος προσπάθεια εἰς τὸν ὅσον νὰ καθορισθῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τὸ ὅσον τῆς ἐπιχορηγήσεως, ὡς ἀναγνωρίσας τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως μετὰ τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἦτο δυνατὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ καταβολὴ τῆς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Ὁλοκληρωτικὴ περιθάλψις τοῦ ἐργαζομένου.

Ὅταν εἰς τὸ πρόγραμμά τῆς ὑπέσχετο πέρυσι ἡ Δ. Ε. ὅτι θὰ ἐπιτελοῦν θέματα πρὸς τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀσφάλειαν, αὕτη εἶχε σχεδὸν συντελεσθῇ παρὰ τῶν προκατόχων τῆς, ὑπελείπετο δὲ μόνον νὰ κάμῃ ἐν ὅσῳ, νὰ ὀρίσῃ διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. κατὰ 25% εἰς τὰ φάρμακα SPECIALITES, διὰ τὰ ὁλοκληρωθῇ αὕτη. Ἀντὶ τούτου εἰς τὸν θεμελιώδη τοῦτον διὰ τὸν ἐργαζόμενον τομέα, ἡ Δ. Ε. Ἐπιτροπὴ ἐσημείωσεν ὁπισθοδρόμην, ἐλαττώσασα τὴν συμμετοχὴν τοῦ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. εἰς τὴν ὁσονιατρικὴν περιθάλψιν διὰ τὰ κύρια μέλη κατὰ 20% ἐπὶ τῆς προσθετικῆς ἐργασίας.

Ἡ ὁσονιατρικὴ περιθάλψις δὲν εἶναι ζήτημα αἰσθητικῶν, εἶναι οὐσιαστικὸν ζήτημα πραγματικῆς ὑγιεινῆς. Ἡ ἑλλείψις ὁδόντων καὶ κοκκὶ μασσίτης ἔχουν ὡς συνέπεια ἀνώμαλον λειτουργίαν τῶν ὀργάνων τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καὶ ἐνίοτε συνεπύκναι σφοδρὰς παθήσεις αὐτῶν. Αἱ οικονομικαὶ νὰ γίνωνται, ὅχι ὅμως εἰς βάρος τῆς ὑγείας τοῦ ἐργαζομένου καὶ νὰ δορῶνται περισσότερον τὰ ἐμμέσα μέλη καὶ ὅχι τὸν μοχλοῦντα καὶ εἰσφέροντα διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Ταμείου ὑπαλλήλων. Ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου προνοοῦνται αἱ δαπάναι διὰ τὴν πλήρη περιθάλψιν τοῦ ἐργαζομένου καὶ τὰ ὑπόλοιπα θὰ διατίθενται διὰ τὰ παρεπόμενα, τὰ ἐξορηγμένα μέλη.

Τὰ δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων, ἐπὶ τῆς πλήρους περιθάλψεως εἶναι, κατὰ τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν ἐμπικρατέστερα ἀπὸ τὰ τῶν ἐμμέσων μελῶν. Τοῦτο πρέπει νὰ κατανοηθῇ καλῶς.

ΤΡΙΤΟΝ: Προληπτικὴ Ὑγιεινὴ ἐργαζομένου:

Καὶ ἡ προγραμματικὴ αὕτη ἐπαγγελία τῆς Δ. Ε. δὲν ἐτηρήθη παρ' αὐτῆς, καίτοι αὕτη ἐνέειχε μεγάλαν σημασίαν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὰ μέλη μειοκροτοῦν τὸν ἐμμέσων, ἅτινα εἰς τὴν ὁσονιατρικὴν περιθάλψιν, εἰς τὴν προληπτικὴν ὑγιεινὴν, ἀπολαύουν πλήρους περιθάλψεως. Ἡ ἀνεπάρκεια ἀκτινολογικῶν ἐργαστηρίων καὶ αἰθανῶν ἐξετάσεως ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν Δ. Ε. ὅταν αὕτη ἐδίδοι τὰς ὑποσχέσεις.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ: Ἱατρικὴ Περιθάλψις μελῶν.

Ἡ μεγάλη αὐξήσις τῶν δαπανῶν ἱατρικῆς περιθάλψεως, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν κατὰ 25% αὐξήσιν τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἱατρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρόσληψιν παρὰ τῆς Δ. Ε. κατὰ τὸ τρέχον ἔτος νέων ἱατρῶν. Ἐὰν πᾶσιν τὸ Ταμεῖον Ὑγείας δὲν πᾶσχει ἀπὸ ἑλλείψεων ἱατρῶν, ἀλλὰ μάλλον ἀπὸ πληθύναν. Ἡ ἀρτιωτέρα καὶ πληροτέρα ἐξυπηρέτησις καὶ περιθάλψις τῶν μελῶν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν μέγαν ἀριθμὸν ἱατρῶν, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν καὶ εὐσυνείδησιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν. Ὅσον εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν ἱατρῶν, τόσον εἶναι φυσικὸν νὰ χαλαροῦναι τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν, ὅταν αἱ ἀμοιβαὶ τὸν εἶναι γλιόχοι. Εἶναι καιρὸς νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς προσλήψεις ἱατρῶν παρὰ τῶν ἐκείστων Δ. Ε. διὰ νὰ μὴ καταστήσῃ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, Ταμεῖον ὅχι μόνον περιθάλψεως ὑπαλλήλων ἀλλὰ περιθάλψεως καὶ τῶν ἱατρῶν.

ΠΕΜΠΤΟΝ: Ἰδιόκτητα Ἰδρύματα — Νοσηλευτικὰ καὶ Ἀναρρωτήρια.

Ἡ ἀπόκτησις ἰδικῶν μας ἱδρυμάτων εἶναι σκέψις ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συμφέρουσα καὶ ἐπιανετή. Νομίζω ὅμως ὅτι προέχει ἡ ἀπόκτησις κυρίως νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων, ὡς εἰς καὶ νὰ ὑποτιμῶ τὴν χρησιμότητά καὶ τοῦ Ἀναρρωτήριου, καὶ τοῦτο, διότι τὸ Νοσηλευτικὸν Ἰδρυμα ἀφορᾷ τὸ σύνολον τῶν μελῶν, ἐνῷ τὸ Ἀναρρωτήριον περιορίζεται εἰς μικρὸν ἀριθμὸν μελῶν, καὶ διότι διὰ τὴν ἱδρυσιν ἐνὸς συγχρονισμένου νοσηλευτικοῦ ἱδρυματος θὰ περιορισθῶν αἰσθητῶς αἱ ἱστέραι δαπάναι τοῦ Ταμείου, θὰ ἐνεργητὰ ἀποτελεσματικώτερον καὶ ἀρτιώτερον ἡ περιθάλψις καὶ θὰ διασφαλισθῇ ἐπὶ πλέον καὶ θὰ κατοχυρωθῇ ἀσφαλτέστερον ἡ οικονομικὴ ἰδίαις αὐτοτέλειαι τοῦ Ταμείου μας.

ΕΚΤΟΝ: Ἱατρικὸς Κώδιξ.

Θὰ ἦτο παράλειψις νὰ μὴ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ Δ. Ε. ἀπειδείθη ἀκαταπόνητος εἰς σθένος καὶ προσπάθειαν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τὸν ὁποῖον τόσον εὐστόχως διεξήγαγεν ἀπὸ κοινῶν καὶ ἐν πλήρει συνεργασίᾳ μετὰ τῆς 'Επιτροπῆς τῶν ἄλλων Ἀσφαλιστικῶν Ὑποστηρικτῶν, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Κώδικος. Εἰς τὸν ἀγῶνα τούτον εὐρε προθύμως καὶ ἰσχυροὺς συμπαράστατας τὰς Δ. Ε. τῶν Συλλόγων ὧν τὸν ἐνδιαφερόμενον ἀσφαλιστὴν οἱ δὲ ὑπαλλήλοι ὅλοι ἀνεξαιρέτως μετὰ ἀδιάσπαστον ἐνότητά καὶ πειθαρχίαν ἠκολούθησαν ὁμοθυμῶς ταύτην. Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Δ. Ε. ἐδικαίωκε τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προστάσεις ὧν μᾶς, διότι ἀποτελεῖ πλήρη διασφάλισιν καὶ κατοχυρώσιν τῆς διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς αὐτοτελείας τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοήθειας.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΧΡΟΝΙΑΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΝ

ΑΙ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἔκθεσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ ΤΥΠΕΤ ἐπὶ τῶν ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζονται οἱ ὑπαλλήλοι τοῦ Ταμείου Τίτλων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος. Ἐχομεν ἀσχοληθῇ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν μετὰ τὰς ἐπικρατούσας ἀνθυγιεινὰς συνθηκὰς εἰς ὁρισμένα καταστήματα τοῦ κέντρου ἡ περιφερειακῶν (Ζέας, Νικαίας), ὡς καὶ τῶν ἐπαρχικῶν, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς, οὐδεμίαν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων διεπιστώσαμεν ἐνέργειαν πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ τονώσωμεν ὅτι ἡ συνέχισις τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἀποβαίνει εἰς θάρος τῆς ὑγείας τῶν συναδέλφων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ὅλον θέμα δὲν πρόκειται νὰ μείνῃ ἄνευ συνεπειῶν.

ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ

Ἡ ἐν λόγω ἔκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρὸς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, Ἐνταῦθα Κύριε Πρόεδρε, Ἐπισκεφθεὶς σήμερον 25)6)52, κατόπιν προφορικῆς ἐντολῆς τῆς Αἰθούσας Ταμείων Τίτλων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος παρετήρησα ὅτι στρώμα αἰθάλης ἐκάλυπτε τὰ πάντα (γραφεῖα κλπ.). Ἐκ τῆς ἐρεύνης τῆς ὁποίας ἐνηργήσαμεν ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ αἰθάλη εἰσέρχεται ἀπὸ τὸ σύστημα ἀερισμοῦ τῆς αἰθούσης ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ καθαροῦ ἀέρος. Τοῦτο ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχει καπνοδόχος ἀνωθεν τοῦ στομίου τοῦ

συστήματος ἀερισμοῦ. Ἐπομένως, ἐφ' ὅσον αἰθάλη παραλαμβάνεται διὰ τοῦ στομίου ἀερισμοῦ, εἶναι φυσικὸν νὰ παραλαμβάνεται καὶ μονοξειδιον τοῦ ἀνθρακος, ὅταν λειτουργῇ ἡ ἀνω τοῦ στομίου κειμένη καπνοδόχος καὶ οὕτω ἀντὶ καθαροῦ ἀέρος νὰ στέλνεται εἰς τὴν αἰθούσαν Ταμείων Τίτλων καὶ μονοξειδιον τοῦ ἀνθρακος μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν δηλητηρίασιν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐργαζομένων ὑπὸ δύο μορφάς, τὴν ὀξείαν ἢ τὴν χρονίαν.

Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θὰ ἔχωμεν τὰ γνωστὰ φαινόμενα, τῆς ὀξείας δηλητηρίασεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν θὰ ἔχωμεν φαινόμενα χρονίας δηλητηρίασεως μετὰ ἀβυχράς ἐκδηλώσεις.

Ἐκ τῶν περιπτώσεων τούτων, ἐὰν δὲν ἔχη τις ὑπ' ὄψιν του τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀερισμὸν, εἶναι δυνατόν νὰ δυσχερανθῇ ἐπὶ μακρὸν ἡ διάγνωσις τῆς χρονίας δηλητηρίασεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακος πρὸς ζημίαν τοῦ παθόντος.

Ἀλλὰ, ἐκτὸς τῆς δηλητηρίασεως διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακος καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ αἰθάλη, εἰσερχομένη συνεχῶς, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ βλάβην νὰ προκαλέσῃ κυρίως εἰς τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα.

Ἐπιβάλλεται, ἐπομένως, ἡ λήψις τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων τὸ ταχύτερον.

Μετὰ τιμῆς: Ἱατρὸς Λουδ. Φιλίπ.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας τὴν 4ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἀρχαιρεσίας τοῦ Προμηθευτικοῦ καὶ Πιστωτικοῦ μας Συνεταιρισμοῦ ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: Χάρις, Ἰωάννης, Χρυσόχοῦ Χρυστόφορος, Μαρῖνος Πίνδαρος, Γυφτόδης, Ἀντώνιος, Δασκαλόπουλος, Εὐάγγελος, Κουτουλάκης Κωνσταντῖνος, Παπαζαχαρίου Πέτρος, Πετρονίκος Γεώργιος, Ψαροβασίλης Ἀναστάσιος.

ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: Ζαχαρίας Στυλιανός, Μπάκας Ἀνδρέας, Ἀβραὰμ Γεώργιος, Ἀνδρέου Γεώργιος, Κασσιανὴς Πέτρος, Κλήμης Ἐλευθέριος, Κοκκίνου Αἰκατερίνη, Κοντογιάννη Κωστούλα, Σπηλιόπουλος Ἰωάννης.

ΕΛΕΓΚΤΗΣ: Καπράλος Βασίλειος.

Συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 17 καὶ 21 τοῦ Καταστατικοῦ ἐξελέγησαν: Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. ΧΑΡΙΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, Ἀντιπρόεδρος Α' ὁ κ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΧΡΥΣΤΟΦΟΡΟΣ, Ἀντιπρόεδρος Β' ὁ κ. ΜΑΡΙΝΟΣ ΠΙΝΔΑΡΟΣ, Ταμίας ὁ κ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Γραμματεὺς ὁ κ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, Πρωτόδικος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ καὶ ἀναπληρωτῆς τούτου ὁ κ. ΜΠΑΚΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΑΣΤΕΓΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

παλλήλων τῶν τριῶν Τραπεζῶν μετὰ μόνον αἴτημα τὸ μισθοδογόν. Ἐπίσης ὁ κ. Τρανῶκος κατηγοροῦσεν τὴν Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου, ὅτι ἐκατὰ τὴν ἐκπληρῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ δὲν ἤξιωσεν ἀπὸ τὴν Διοικήσιν τῆς Τραπεζῆς νὰ γίνῃ ἡ στέγασις ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας καὶ μόνον, ἀνευ εὐδεμίας διακρίσεως.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. συνάδελφος νὰ τοῦ ὑπενθυμίσω κατὰ τὸ ὅσον ὁ ἴδιος μοῦ εἶπε πρὸ διμήνου, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ διακρίσις τῶν ἀνεπαρκῶς ἐστεγασμένων συνάδελφων καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω τί ἐμεσολάβησεν κατὰ τὸ διμήνον αὐτὸ διάστημα ὥστε νὰ μεταβάλλῃ γνώμην καὶ νὰ μᾶς ἐπικρίνῃ διὰ τὰς διακρίσεις; Τὸ αἴτημα τὸσον τῆς Δ. Ε. τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Στεγασεως, ὅσον καὶ τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, ἦτο ἡ στέγασις νὰ εἶναι ἀναλόγως τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς ἀκριβὴ τρόπον τινὰ τῆς πολυετούς ἐν τῇ Τραπεζῇ ὑπηρεσίας. Δὲν ἤδυνάτο ὅμως νὰ παραγνωρισθῶν καὶ αἱ κατηγορίαι τῶν συναδέλφων τῶν μὴ προστατευμένων ὑπὸ τοῦ ἐνοικιστοῦ καὶ τῶν ἀνεπαρκῶς καὶ εἰς ἀνθυγιεινὰ οἰκήματα ἐστεγασμένων, κατηγορία συνα

δέλφων οἱ ὁποῖοι βασανίζονται περισσότερον ἀπὸ ὅποιον στέγης ἀπὸ τοῦ ἄλλου τοῦ προστατευομένου διὰ τοῦ ἐνοικιστοῦ. Ἀλλ' ὅμως, καὶ ὁ προστάτης ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς Ἰσχυρὸς ἐπὶ λαϊκῆς στέγης καθιερώσας τὰς αὐτὰς διακρίσεις τὰς ὁποίας καὶ ἐμεῖς ἐκαίνομεν. Δὲν ἦτο δυνατόν κυριοὶ νὰ γίνῃ στέγασις ἀνευ τῶν διακρίσεων τούτων διότι θὰ ἦτο ἀνεδαφικὴ καὶ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων.

Περαιτέρω ὁ κ. Χριστοδουλίτης ἐκθέτει εἰς τὴν συνέλευσιν ποῖα περιπτώσεις συνάδελφων θὰ προτιμηθῶν καὶ γενικῶς ὅλας τὰς προϋποθέσεις τῶν διακρίσεων αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς στεγασεως, τὴν εὐθύνην τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει πλήρως ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐν συνεχείᾳ ἀπαντῶν εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Τρανῶκος ὅτι οἱ συνάδελφοι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔκαμον στέγασιν ἀνευ Κανονισμοῦ, καὶ Ἐπιτροπῶν καὶ ὅτι ἔστω γάσθῃ σημαντικὸς ἀριθμὸς ὑπαλλήλων λέγει ὅτι ἡ στέγασις συνάδελφων τῆς Τραπεζῆς γενομένη ἀνευ κανόνων, ἐδημιούργησεν ὡς πληροφοροῦμεθα πολλὰ εὐλογα παραπάνω. Ἡμεῖς ὅμως εἴπαμεν ὅτι θὰ κάμωμεν κανονισμὸν δάσει τῶν κανόνων τοῦ ὁποίου δὲν γίνεταί ἡ στέγασις, ὥστε αὕτη νὰ εἶναι ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀδιάδλητος καὶ νομιζόμεν ὅτι τοῦτο τὸ ἐπιτεύχουμεν.

ΤΑ ΤΕΘΕΝΤΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΤΟΥ Κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἀνακοινεῖ τὰ κάτωθι:

«Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Διοικητὴν τῶν παρελθόντων Δευτέρων 23 'Ιουνίου ἔ. ἔ. καὶ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ καὶ δι' ἄλλην μίαν ἀκόμη φοράν τὸν πίνακα τῶν αἰτημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων διεξήχθη μοκρὰ μὲν συζήτησις, ἐκ τῆς ὁποίας ὁμως οὐδὲν ἀποτέλεσμα προέκυψε.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς συζήτησεως εἰς τὰ κατ' ἰδίαν αἰτήματα, ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μία προεισαγωγικὴ γενικὴ ἀνάπτυξις τῶν θεμάτων, περιστραφεῖσα καὶ γύρω τῆς συζήτησεως, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν προϋπαρξάντων ἔσχεν μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπὶ τοῦ θέματος κυρίως τῆς ὑγιούς τάξεως ἐν τῇ Τραπεζῇ. Καὶ ἐν κατακλείδι, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐτόνισεν ὅτι ἡ δεκαήμερος προθεσμία διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ Σύλλογος εἶχε συγκανένυσιν, παρήλθε χωρὶς ἀπολύτως κανὲν ἀποτέλεσμα. Ταῦτα, ὥλλωστε, ἐκτίθενται καὶ εἰς τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προϋπαρξάντων, ἡ ὁποία δημοσιεύεται εἰς ἄλλην στήλην τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Διοικητὴς ἐτόνισεν ὅτι εἶχεν ὄντως ἐπαφὴν μετὰ τῶν προϋπαρξάντων, ἀλλὰ, «ὡς ὀργάνων τῆς Τραπεζῆς». Εἰς τοῦτο, ἀνταποκρίσας ὅτι «οἱ προϋπαρξάντες μετέφεραν καὶ αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς (τὸν κ. Διοικητὴν), τὴν ἀγωνίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν καθολικότητα τῶν αἰτημάτων, ἐνήργησαν δὲ ὡς συνδικαλισταί.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Διοικητὴς ἀναφύρμενος εἰς τὰ αἰτήματα, ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 47α, 31.5.52, ἐχάσθη τὰς γραμμὰς, τὰς ὁποίας δὲ ἀκολουθεῖται σχετικῶς.

ΑΠΗΝΤΗΣΑΜΕΝ ὅτι ἡ ἐγκυκλίος τοῦ ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους, ἥτοι πρὸς πρόσωπα τελούσα ὑπὸ τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν, τὰ ὁποία εἶναι καὶ μέλη τοῦ Σωματείου μας, τὸ ὁποῖον ὁμως, δὲν δὲ φρονῇ βέβαια ὁ κ. Διοικητὴς, ὅτι τελεῖ καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν του, δι' ὃ καὶ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξήτησεν ὅπως ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκθέσῃ, ἡ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς, τὰς ἀπόψεις τῆς ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὴν αἰτημάτων τοῦ Σώματος τῶν ὑπαλλήλων. Τὴν ἀποφάν ταύτην ἀνεγνώρισεν ὁ κ. Διοικητὴς, μεθ' ὃ ἡ συζήτησις ἐισήλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κατ' ἰδίαν αἰτημάτων.

Κατωτέρω σημειοῦμεν τὰ αἰτήματα καὶ ἐκθέτομεν τὴν ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου διεξαχθεῖσαν συζήτησιν.

1) ΕΥΥΓΙΑΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

Ἐξήτησαμεν καθιέρωσιν νέων ὑγιῶν θεσμῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν χρησιμοποιομένων προσωπῶν.

Ἐπὶ τοῦτο, ὁ κ. Διοικητὴς ἀπάντησεν, ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀναρμοδίαν νομικῶς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τοιοῦτον θέμα, μεταβολῶν προϋπαρξάντων προσθέντων ἡμῶς, — τὴν ὁποία καὶ ἀδιακώπως μέχρι πρό ὀλίγων ἡμερῶν γνώμην του, ὅτι ὁ Σύλλογος ἀπείκει λειτουργίαν ἐν τῇ Τραπεζῇ καὶ ὅτι, συνεπῶς, ἦτο ἀρμόδιος νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοιαύτης ὑφῆς θεμάτων.

ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΑΜΕΝ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ὅτι ὁ Σύλλογος εἶναι ἀρμόδιος καὶ ἡ ἀποφάν αὐτοῦ τοῦ Συλλόγου στηρίζεται εἰς ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποία ἐκτίθενται ἐν πλάτει εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν, τὴν δημοσιευομένην εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ παρόντος.

2) ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ:

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτο, ἐδήλωσεν ὅτι ἔδωκε λύσιν εἰς αὐτὸ μετὰ προηγουμένην συζήτησιν ἣν εἶχε μετὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἄλλο τὸ ζήτημα, προσέθεσεν, ὅτι ἡ συζήτησις αὕτη δὲν κατέληξε εἰς κοινὴν συμφωνίαν Διοικήσεως καὶ Συλλόγου. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἀνὰ γ ν ω ρ ῖ ζ ε ι π ε ρ α ι τ ὲ ρ ω ἀρμόδιότητά τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο.

Εἰς τὸ «περαιτέρω» τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀντέταξε, ὅτι ὑπάρχει περαιτέρω ἀρμόδιότης καὶ δι' ἄλλους λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κάτω — κάτω, διότι ὁ Σύλλογος δὲν δύναται νὰ περικλείῃ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ συναδέλφους διαφθειρο-

μένους διὰ τῆς μεθόδου τῶν προμηθειῶν ἐξ ἀσφαλιστρῶν.

3) ΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΜΑΣ ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

Εἴπομεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐπὶ λέξει: Τὸ Προσωπικὸν ζητεῖ ἀπὸ ὑμᾶς τὰς μετοχὰς τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀπάντησε ὅτι, «διὰ τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἐκπροσωπῶν εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς, τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεία τοῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐρμηνείας τοῦ Κανονισμοῦ τῶν» καὶ προσέθεσεν ὅτι, «ἀφ' ἧς ἀνέλθον τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν προεδρίαν, συνεπῶς, τῶν Ταμείων, ἐξετέλεσα τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμβουλίων τῶν».

Εἰς τοῦτο ΑΝΤΑΠΑΝΤΗΣΑΜΕΝ ὅτι ἔχομεν ἐνδοιασμοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Συμβουλίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων — πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐφάνη ἀρνηθεῖς ὁ κ. Διοικητὴς, — ἐτονίσσαμεν δὲ ὅτι δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, ὅταν ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ σχηματίζεται κατὰ πλειοψηφίαν, συμβαίνει δὲ οὗτος, ὁ κ. Διοικητὴς, νὰ μὴ εὐρίσκειται ἐν τῇ πλειοψηφίᾳ τοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἐν τῇ μειοψηφίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ συγκεκριμένως: Ὑποθετόν ὅτι ἡ πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου τάσσεται ἐπὶ θέματος τῆς Γεν. Συνελεύσεως λ. χ. ἐκλογῇ Ὑποδιοικητοῦ, μὲ τὴν ἀποφάν, οὐκ ἐνδείκνυται ἡ κατάργησις τῆς θέσεως, αὐτὸς δὲ, ὁ κ. Διοικητὴς, ψηφίζει εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς θέσεως. Ἡρώτησαμεν τὸν κ. Διοικητὴν, πῶς εἶναι δυνατόν ἀφ' οὗ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ἐτάχθη ἐναντίον τῆς καταργήσεως, εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετοχῶν νὰ ἀγορεύσῃ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως; Ὁ κ. Διοικητὴς, συνεπῶς, μίαν ἀντίφασιν εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς πράξεις τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς γραπτὰς καὶ ἀγράφους κανόνας, εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄλλωστε, ΕΤΟΝΙΣΑΜΕΝ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, «κατὰ ποῖαν λογικὴν θὰ ἀποξενωθῇ τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ορίξῃ αὐτό, δι' ἀποφάσεώς του, τὸν ἀντιπροσωπῶν του εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅταν αὐτό, δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ, διαχειρίζεται καὶ διοικεῖ τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου; Μετὰ ταῦτα, ὁ κ. Διοικητὴς ἐπείδι ὡς ἐδήλωσεν, ἄλλην αὐτὸς διδὲ ἐρμηνείαν εἰς τὸν Κανονισμόν, προσέθεσεν ὅτι δέχεται νὰ τροποποιηθῇ ὁ Κανονισμὸς δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου, σύμφωνα με τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου.

Ἐδήλωσαμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ 1947, ἀλλ' αὕτη ἐκκρεμεῖ εἰσέτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑργασίας, μὴ περικυβηθεῖσα τὸ κύρος τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς, τοῦλάχιστον, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγησώμεν.

(Αἱ ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο, ἐκτίθενται ἐκτενέστερον εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς πρώτης σελίδος).

4) ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ:

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνέπτυξε τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο γνωστὰς ἀποψεις τῆς, ὅτι οἱ κράτιστοι τῶν λειτουργῶν ἔπρεπε νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς αὐτάς, ἐξουσιοδοτημένοι διὰ κρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν προαγωγῶν Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Διοικητὴς, ἀφ' οὗ ἐπανέλαβεν ὅτι ἀναρμοδία καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο εἶναι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐδράχθη τῆς εὐκαιρίας νὰ κάμῃ μίαν ἐπανόρθωσιν π α ρ ε ι σ φ ρ η σ ἱ σ η ς π α ρ α δ ρ ο μ ῆ ς ὡ ς εἰ π ν, εἰς τὴν ἐγκυκλίον τοῦ ὑπ' ἀρ. 47α, καθ' ἣν τ ἄ χ α ὁ Σύλλογος ἐξήτησε νὰ ὑποδεικνύῃ τοὺς συμβούλους εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐνῶ τὸ ἀκριβὲς εἶναι ὅτι ὁ Σύλλογος ζητεῖ, ἡ τοποθέτησις τῶν συμβούλων νὰ γίνεται διὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν προαγω-

γῶν ὅπου ὁ Σύλλογος ὡς γνωστὸν, δὲν διαθέτει τὴν πλειοψηφίαν.

Ὁ Σύλλογος ἀντετάχθη κατὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ κ. Διοικητοῦ περὶ ἀναρμοδιότητος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι σημειοὶ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς μίαις ἐκ τῶν «π α ρ α δ ρ ο μ ῶ ν» ἐπανόρθωσιν, τῆς ἐγκυκλίου 47α.

5) ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ:

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξήτησε νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν τὸ πνεῦμα τοῦ ὁποίου ἐμφαροῦνται τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὑποδεικνύμενα ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς, διότι δὲν ἀποκρίπτομεν, ἐτονίσσαμεν, τὴν ἀνυσίαν μας, ἡ ὁποία μᾶς συνέχει, ὡς ἔκ τοῦ λόγου ὅτι ἐπανειλημένως ἐγένετο συζήτησις ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ περὶ «συμφορῆσεως» εἰς ὠρισμένους βαθμοὺς καὶ ἐν κατακλείδι ἐξήτησαμεν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν νὰ δηλώσῃ ὅτι, ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ὁργανισμοῦ δὲ κατὰ τὴν ἡθίσιν τῶν συναδέλφων καὶ οὐκ ἄρα.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτο, ἐδήλωσεν ὅτι κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἡ θέσις τῶν ὑπαλλήλων δὲ κατὰ τὴν χειροτέραν, ἀλλὰ καλυτέρα. Ἐπὶ πλεον, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξήτησεν ὅπως παρίστανται κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς.

6) ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ:

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξήτησε τὴν ἄμεσον κοινοποίησιν τῆς πράξεως τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς προαγωγῶν καὶ τὴν ταχύτεραν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ πρᾶξις τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεγράφη καὶ θὰ δώσῃ ἐντολὴν κοινοποιήσεώς της. Ὡς ἐκ περισσοῦ, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπεστήριξε ὅτι ἡ ἐλπίς τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς, εἶναι ὅτι πᾶς ὅστις ἔχει καλὰς ἐκθέσεις, θὰ κρίνεται προακτέος.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦτο, ὁ κ. Διοικητὴς ἐδήλωσεν ὅτι αἱ προαγωγαὶ θὰ γίνονται ἄνευ περιορισμοῦ.

7) ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ:

ΕΖΗΤΗΣΑΜΕΝ καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν ὅπως, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μετὰ ὅσα εἰς ἐπανειλημμένας ἐπαφὰς μετ' αὐτοῦ εἰχομεν ζητήσει, κριθῶσι τὰ πολλὰ παράπονα πολυαριθμῶν συναδέλφων περὶ ἀδικαιολογητῶν παραλείψεως τῶν ἐκ τῶν ἐκάστοτε προαγωγῶν.

Ὁ κ. Διοικητὴς καίπερ μὴ ἔχων ἐπιχειρήματα νὰ ἀντρέψῃ τὸ βάσιμον τοῦ αἰτήματος, ἀπάντησε καὶ πάλιν ἀποφατικῶς.

Τὰ παράπονα ὅμως ὤφιστανται καὶ τίποτε δὲν δικάσιμωγὴ τὴν παραλείψιν τῆς Τραπεζῆς νὰ ἐρευνήσῃ ταῦτα.

8) ΑΙ ΜΕΤΑΤΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΚΛΑΔΟΥ ΕΙΣ ΚΛΑΔΟΝ ΝΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ:

Ἐκτενῆς, διὰ πολλοστὴν φοράν, ἀνάπτυξις ἐγένετο εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀλλὰ οὗτος ΕΠΕΜΕΝΕ καὶ κατὰ τὴν συνάντησίν μας ταύτην νὰ κρατῇ τὰς μετατάξεις εἰς τὴν διακριτικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν ὡς μίαν ἐκ τῶν προνομίων τῆς Διοικήσεως. Ἀλλὰ αἱ μετατάξεις εἶναι κάτι τι μείζον τῶν προαγωγῶν καὶ ἐπομένως καὶ αὐταὶ πρέπει νὰ τυγχάνουν τῆς ἐγγυήσεως τῆς κρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς προαγωγῶν.

9) Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΑΓΩΓΑΣ:

Ἀνεπτύξαμεν πλεῖστα ὅσα ἀποπατὰ ὁποία ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου τῆς ἀσθενείας τῶν συναδέλφων συνεπείᾳ τῆς ὁποίας πλεῖστοι συνάδελφοι ἀποκλείονται τῶν προαγωγῶν καὶ ἐν κατακλείδι ἐτονίσσαμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ὅτι εἶναι τόσοσιν βαρὺς ὁ πέλαικος, ὥστε οὐδεὶς τῶν συναδέλφων ΤΟΛΜΑ καὶ νὰ ἀσθενήσῃ ἀκόμη.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἐξήτησεν ἐν ἀναλυτικῶν σημειώματι ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτο, ἀφῆσας νὰ ὑπονοηθῇ συνάμα, ὅτι θὰ τύχῃ τοῦτο ἐνεμένου ἐξετάσεως.

10) ΣΤΕΓΑΣΙΣ:

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔκαμε διαστολὴν μεταξὺ τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Φιλοθέης, ὅστις παρέχει εἰς τοὺς ἀστέγους ἔνανι ἀνοικοποιήτων ἀκριβὲς οἰκοπέδων, καὶ τῆς Τραπεζῆς, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ ἀστέγοι οὐδὲν φῶς

μέχρι τοῦδε εἶδον.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀπάντησεν ὅτι πρὸς τὸ παρὸν πέραν ἐκείνων τὰ ὁποία ἀνακοινώθηκαν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Στεγάσεως, οὐδὲν ἄλλο πρὸς τὸ παρὸν δύναται νὰ δώσῃ ἡ Τράπεζα.

(Πληρεστέραν κατανόησιν θὰ ἔχουν οἱ συνάδελφοι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων).

11) ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ ΚΛΙΜΑΚΙΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΠΡΟΣ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΥΠΟΣΧΕΣΙΝ:

Εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἐτονίσσαμεν ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἰσχυρίσθη ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἔδωκε ὑπὸ τὴν αἴρεσιν βελτιώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ΑΝΤΕΤΑΧΘΗ, προσέθεσας ὅτι κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ κ. Διοικητὴς εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ἡγηθῇ τῆς προσπάθειας πρὸς βελτίωσιν τῶν κατωτέρων κλιμακίων, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμίαν εἰδομένην προσπάθειαν καταβλήθεισαν.

Ὁ κ. Διοικητὴς νομίσας ὅτι ἐδράττετο εὐκαιρίας ἀνεμνήσθῃ τὴν προσπάθειάν του ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Μισθοολογίου, ἀλλ' ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ΑΠΕΔΕΙΞΕΝ, διὰ σειράς ὅλης γενομένης, ὅτι οὐδεμίαν ὁ Σύλλογος εὖρε κατανόησιν εἰς τὴν προσπάθειάν του, διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν κατωτέρων κλιμακίων.

Ἡ ἀρνήσις του δὲ εἶναι περισσώτερον ἀδικαιολόγητος ὅταν ληθῇ ὑπ' ὄψιν, ἡ καλυτέρα ἐξέλιξις τῶν συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν ἑκείνῃ μετὰ τῶν συναδέλφων μας ὡς ἐκ τοῦ παρ' ἡμῶν κρατούοντος θεσμοῦ τῆς προσωρινότητος ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ παρ' ἡμῶν συνάδελφος στεναχόσκει. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου γίνεται ἀνάπτυξις εἰς τὸ ἀμέσως κατωτέρω κεφάλαιον.

12) ΚΑΤΑΓΡΗΣΙΣ ΠΡΟΣΡΙΝΟΤΗΤΟΣ: Ὁ θεσμός αὗτος, ὡς εἴπομεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητος καὶ ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν Τράπεζαν, διότι δὲν κάμνει τοὺς συναδέλφους, ἀπὸ τῶν πρώτων δημοσίων τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Τραπεζῆς, νὰ ἀγαθῶσι τὸ ἴδρυμα. Καὶ εἶναι δὲ ἐπὶ περισσοτέρῳ ἀδικαιολόγητος ὁ θεσμός, ὅταν ἡ πρόσληψις τῶν συναδέλφων γίνεται διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνει ἡ Τράπεζα νὰ προσλαμβάνῃ τὸ ἀνθρώπιν ὑποψήφιον. ΕΖΗΤΗΣΑΜΕΝ, λοιπόν, καὶ πάλιν σύμφωνα μετὰ ὅσα εἶχον λεχθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Μισθοολογίου, ὅπως διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως ρυθισθῇ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, τὸν ὁποῖον διήρουν οἱ συνάδελφοι εἰς τὸ στάδιον τοῦ προσωρινοῦ.

Ὁ κ. Διοικητὴς παρέπεμψε ἡμᾶς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἡμερομηνίας ὅτι εἶχε ζητήσει καὶ σημείωμα ἐκ τῆς ἀρμόδιας ὑπηρεσίας διὰ νὰ ἴδῃ ποῖος ὁ ἀριθμὸς τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ὑπάγονται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

13) ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ:

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀπεφάσισε τῆς εὐκαιρίας ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξήτησε τὸν κατ' ἀνάστητον ὄριον προσδιορισμὸν τῶν κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν, ἐδήλωσεν ὅτι εἰς τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ 10 συναδέλφων ἐκ δαείνων ποσὸν ΠΡΟΣΘΕΘΕΙΝ καὶ τὸ λόγῳ χαρακτηρισμὸν καταβλήθῃ πέρυσι εἰς τοὺς συναδέλφους ποσόν, τὸ δὲ σύνολον διήρουν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 160 ἢ 140, ὅσοι εἶναι οἱ μῆνες ἐντός τῶν ὁποίων κρινεῖται εἰς δέον νὰ ἐξαφαιρεθῶν αἱ ὀφειλόμεναι αὐταί.

ΕΤΟΝΙΣΑΜΕΝ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ὅτι τὸ αἶτημα τοῦ Συλλόγου ἐστρέφεται εἰς βελτίωσιν καὶ οὐχὶ χειροτέρευσιν τῆς θέσεως τοῦ προσωπικοῦ, διότι χειροτέρευσις ἀποτελεῖ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὀφειλῶν πύξθη κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἀνερχομένου εἰς 2.200 ἐκατομμ. δραχμῶν, τὸ ὁποῖον, ἐν τούτῳ, εἶχε δηλώσει εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετοχῶν ὅτι εἶχε ἀποδεσθῇ ἐκ τῶν κερδῶν τῆς χρήσεως 1951. Ἡ χρεώσις αὕτη τὸν ὑπαλλήλῳ διὰ τοῦ ποσοῦ τοῦ χαρακτηρισμοῦ, περὶ τῆς ὁποίας ἀπὸ πολλῶν μνηνῶν ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς ὡμίλει, ἀποδεικνύει τὰ... φιλικὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐναντι τοῦ προσωπικοῦ.

Εἶναι περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ΕΔΗΛΩΣΑΜΕΝ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζομεν τὴν χρεώσιν αὐτήν.

14) ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΛΕΓΚΤΩΝ, ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΩΝ, ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ:

Ἀπὸ τὸν παρελθόντος Αὐγούστου, ὁ κ. Διοικητὴς εἶχε κάμῃ δεκτὸν τὸ αἶτημα τοῦτο, ἀλλὰ ἡ πραγματοποι